

Den foreslåede lovændring indebærer, at indbringelse for ombudsmanden skal ske den dag, hvor ansøgeren eller dennes repræsentant (advokat) har modtaget afslaget.

For så vidt angår § 33, stk. 7, bemærkes, at der ved lov nr. 421 af 1. juni 1994 bl.a. blev indført en regel om, at ansøgning om genoptagelse af en afgørelse efter § 7 eller § 9, stk. 2, nr. 2, alene har opsættende virkning, såfremt ansøgningen om genoptagelse indgives senest ved udløbet af udlændingens udrejsefrist, og såfremt den myndighed, der har truffet afgørelsen, træffer beslutning herom.

Denne regel gælder ikke, såfremt asylsagen har været behandlet i åbenbart grundløs-proceduren.

Bestemmelsen foreslås nu udstrakt til også at gælde udlændinge, hvis asylsag har været behandlet i åbenbart grundløs-procedure.

Udrejsefristen i forbindelse med afslag på humanitær opholdstilladelse fastsættes efter administrativ praksis til »straks« i sager, hvor asylsagen har været behandlet efter åbenbart grundløs-proceduren, jf. i øvrigt lovforslagets § 1, nr. 14.

Bestemmelsen indebærer, at en udlænding, der ønsker et afslag på asyl eller et afslag på opholdstilladelse efter § 9, stk. 2, nr. 2, genoptaget, må fremsætte genoptagelsesbegæringen i forbindelse med forkyndelsen af afslaget på asyl eller den dag, hvor ansøgeren eller dennes repræsentant (advokat) modtager afslaget.

Indenrigsministeriet vil tage initiativ til, at asylansøgerne allerede på et tidligt tidspunkt gøres bekendt med, i hvilket omfang en ansøgning om genoptagelse tillægges opsættende virkning. Den enkelte asylansøger vil blive informeret herom i forbindelse med den skriftlige asylvejledning, som udleveres til de pågældende i forbindelse med indgivelsen af ansøgning om asyl.

Den foreslåede affattelse af bestemmelsen i § 33, stk. 7, er efter Indenrigsministeriets opfattelse ikke i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. pkt. 4.4. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 16

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 1, nævner ikke udtrykkeligt, at der kan ske frihedsberøvelse med henblik på at sikre muligheden for udsendelse af f.eks. personer, der har modtaget afslag på en ansøgning om asyl og er pålagt at udrejse af landet.

Det antages imidlertid efter fast retspraksis, at der kan ske frihedsberøvelse efter § 36, stk. 1, i sådanne tilfælde.

Forslaget har til formål at præcisere, at der kan ske frihedsberøvelse for at sikre udsendelse, hvor der ikke er tale om afvisning eller udvisning, herunder tilfælde, hvor en asylansøger er meddelt afslag på sin ansøgning om opholdstilladelse og er pålagt at udrejse af landet.

Forslaget indebærer ingen udvidelse i adgangen til frihedsberøvelse efter § 36, stk. 1.

Til nr. 17

Ændringen har til formål at præcisere, at en person, der anholdes efter retsplejelovens bestemmelser og i fortsættelse heraf frihedsberøves efter udlændingelovens § 36, skal fremstilles for en dommer inden for 3 døgn efter det oprindelige anholdelsestidspunkt.

Forslaget indebærer, at det ikke vil være muligt at kumulere fristerne efter retsplejeloven (24 timer) og udlændingeloven (3 døgn), således at fremstilling for en dommer først skal ske inden 4 døgn efter frihedsberøvelsens iværksættelse. Dette er i overensstemmelse med retspraksis efter de hidtil gældende regler.

Fremstilles udlændingen i grundlovsforhør med påstand om varetægtsfængsling, og løslades udlændingen i grundlovsforhøret, fordi retten ikke finder betingelserne for varetægtsfængsling eller opretholdelse af anholdelsen opfyldt, finder bestemmelsen anvendelse, såfremt politiet umiddelbart efter retsmødet frihedsberøver udlændingen efter § 36. Bestemmelsen indebærer, at der på ny skal ske fremstilling for retten inden 3 døgn fra det oprindelige anholdelsestidspunkt.

Løslades en udlænding, der efter fremstilling i retten er blevet varetægtsfængslet, på et senere tidspunkt af retten eller politiet, fordi betingelserne for opretholdelse af anholdelsen eller varetægtsfængsling ikke (længere) er til stede, og foretages der umiddelbart herefter frihedsberøvelse efter § 36, vil bestemmelsen ikke finde anvendelse. Der skal herefter på ny ske fremstilling for retten inden 3 døgn fra tidspunktet for frihedsberøvelsen efter § 36.

I de tilfælde, hvor udlændingen løslades af retten, bør spørgsmålet om fortsat frihedsberøvelse dog i almindelighed forelægges for retten i det samme retsmøde, således at adgangen til 3 døgn administrativ frihedsberøvelse ikke bliver udnyttet.

Løslades udlændingen af politiet, bør spørgsmålet om frihedsberøvelsens opretholdelse snarest forelægges for retten.

Til nr. 18